

LA MIRADA DEL BISBE

6 juliol: Conduir amb responsabilitat és estimar

Hi ha trajectes que marquen una vida... i d'altres que la poden acabar. Enguany, en la LVII Jornada per a la responsabilitat en el trànsit, som convidats a aturar-nos —no en el semàfor, sinó dins el cor— i repensar com conduïm. El lema d'aquest any, «Que el Senyor et beneeixi i et guardi i ompli la teva esperança», no és solament una benedicció: és una crida a la consciència, a l'empatia i a la responsabilitat col·lectiva.

Conduir és un acte tan habitual que sovint ens oblidem del seu poder. En un segon, per mirar el mòbil, per voler avançar quan no toca o per conduir cansats, tot pot canviar. Segons dades recents del Servei Català de Trànsit, una de cada tres víctimes mortals a les carreteres catalanes durant el 2024 va ser per una distracció o per excés de velocitat. I aquestes morts no són només xifres: són noms, són absències, són cadires buides a casa.

Pot semblar un detall senzill, però començar cada viatge amb una petita pregària —sigui amb paraules o en silenci— ens pot canviar l'actitud. Ens recorda que Déu ens acompanya, que la vida és fràgil, que no estem sols i que tot trajecte és una oportunitat per estimar. I acabar el viatge amb un agraïment, encara que sigui breu, ens fa conscients del do rebut.

Quan frenes per deixar passar un vianant, quan no contestes aquell missatge fins haver parat, quan redueixes la velocitat per prudència... estàs dient: «la teva vida m'importa». Aquesta és la veritable solidaritat amb les famílies que han perdut algú a la carretera: comprometre's a no sumar més dolor. Tinguem un record ple d'afecte i proximitat vers les famílies que ploren la pèrdua dels seus éssers estimats en la carretera. Resem per ells i elles.

Aquest 2025, fem que cada viatge sigui també un acte d'esperança. Que el Senyor ens guardi... però que nosaltres també fem la nostra part de cuidar-nos i tenir cura a la carretera.

† **Xabier Gómez García**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Pots escoltar la carta dominical llegida pel bisbe Xabier a la secció *Podcast del Bisbe* del nostre web en aquest enllaç QR.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Hi ha molt a segar

Els pagesos de les nostres comarques, aquesta temporada de l'any, estan treballant de valent en la recollida dels fruits de la terra. Una feina dura que requereix esforç. És veritat que la maquinària avui facilita la feina. Però, en el passat, quan encara no existien els aparells tècnics, calia recórrer a la mà humana, en una tasca empenyativa, feixuga, que sovint ocupava totes les hores de llum del dia. En aquelles circumstàncies, el nombre de treballadors era decisiu per completar la tasca.

A l'Evangeli, veiem com Jesús es fixa en les realitats de la vida de cada dia per a transmetre el seu missatge. En la pà-

gina que llegim avui, i la necessitat laboral de la societat del seu temps l'inspira una activitat apostòlica: com eren molts els pobles que volia visitar, Jesús organitza una missió: envia setanta-dos dels seus deixebles, de dos en dos, als pobles de la comarca, amb aquesta consigna: «Hi ha molt a segar i pocs segadors.»

Aplicat a la realitat eclesial, què ens diu aquest text? Que la missió no és exclusiva dels dotze apòstols sinó deure de tota la comunitat eclesial.

Fixem-nos quina descripció fa del deixeble, del missioner: és un «avançat»,

que va al davant de Jesús, que el precedeix per preparar-li el camí.

Els encomana tres compromisos principals:

—Primer, la pregària: ja que la fecunditat missionera és fruit del contacte viu i personal amb Déu. Per a tot cristià, la pregària sincera i confiada amb Déu és un requisit irrenunciable.

—En segon lloc, anunciar l'Evangeli amb les paraules i les obres. El millor anunci de l'Evangeli el fem amb

la nostra vida. Vivint amb coherència amb el que creiem. Ben conscients que l'Evangeli es proposa, però mai s'imposa ni es força ningú a acceptar-lo.

—En tercer lloc, ser portadors de pau, de concòrdia i fraternitat. Tant si som escoltats com no, el missatge cristià sempre és un missatge de pau, seguint la benaurança de Jesús: felços els qui posen pau...

Encara avui hi ha molt a segar i pocs segadors. L'acció missionera ens urgeix a tots els creients.

Mn. Ramon Sàrries

LA MIRADA DEL OBISPO

6 julio: Conducir con responsabilidad también es amar

Hay trayectos que marcan una vida... y otros que la pueden acabar. Este año, en la LVII Jornada para la responsabilidad en el tráfico, somos invitados a pararnos —no al semáforo, sino dentro del corazón— y repensar como conducimos. El lema de este año, que «El Señor te bendiga y te proteja y colme tu esperanza», no es solo una bendición: es un llamamiento a la conciencia, a la empatía y a la responsabilidad colectiva.

Conducir es un acto tan habitual que a menudo nos olvidamos de su poder. En un segundo, por mirar el móvil, por querer adelantar cuando no toca o por conducir cansados, todo puede cambiar. Según datos recientes del Servicio Catalán de Tráfico, una de cada tres víctimas mortales en las carreteras catalanas fue por una distracción o por exceso de velocidad. Y estas muertes no son solo cifras: son nombres, son ausencias, son sillas vacías en casa.

Puede parecer un detalle sencillo, pero empezar cada viaje con una pequeña plegaria —sea con palabras o en silencio— nos puede cambiar la actitud. Nos recuerda que Dios nos acompaña, que la vida es frágil, que no estamos solos y que todo trayecto es una oportunidad para amar, cuidarnos y cuidar. Y acabar el viaje con un agradecimiento, aunque sea breve, nos hace conscientes del don recibido.

Cuando frenas para dejar pasar un peatón, cuando no contestas aquel mensaje hasta haber parado, cuando reduces la velocidad por prudencia... estás diciendo: «tu vida me importa». Esta es la verdadera solidaridad con las familias que han perdido alguien a la carretera: no comprometerse a no sumar más dolor. Tengamos un recuerdo lleno de afecto y proximidad hacia las familias que lloran la pérdida de sus seres queridos en la carretera. Rezamos por ellos y ellas.

Este 2025 hagamos que cada viaje sea también un acto de esperanza. Que el Señor nos guarde... pero que nosotros también hagamos nuestra parte de cuidarnos y cuidar en la carretera.

† **Xabier Gómez García**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Assemblea laical: esdevenir deixebles missioners

El Parc Sanitari de Sant Joan de Déu de Sant Boi de Llobregat es va omplir el dissabte 21 de juny durant la celebració de la 1a Assemblea laical del Bisbat de Sant Feliu. Un esdeveniment que marca la història de la jove diòcesi i que ha tingut com a lema «Som missió. És l'hora dels laics!».

Va ser una ocasió per reflexionar i debatre com ha de ser el paper dels laics i laiques de la diòcesi santfeliuencs durant els propers anys. Un cop passats els dies, volem oferir-vos una reflexió pausada sobre què ha suposat aquest important esdeveniment per a la diòcesi de la mà de dos dels membres de la Comissió organitzadora: en Miguel Ángel Parejo i la Mercè Lajara, delegada d'Evangelització i Apostolat Seglar del Bisbat de Sant Feliu.

L'Assemblea laical es va viure en un to de germanor des que va començar fins a la seva finalització. La pregària inicial a la capella hospitalària amb recordança de l'Any jubilar; l'exposició de les propostes que s'han treballat durant la preassemblea amb diferents testimonis en un auditori ple; la presentació del projecte Hortizó Sant Feliu 2035; la pregària d'enviament i el dinar final a la parròquia de Sant Josep Obrer van suposar tot un èxit per al conjunt de persones que conformen la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat.

L'Assemblea ha estat una explosió de sinodalitat, germanor, il·lusió i joia on es perceben les alenades de l'Esperit que van acompanyar tota la trobada! El procés preassembleari ja va ser una bona mostra: grups i grups trobant-se i reflexionant sobre el futur de la diòcesi amb esperança i sentit de corresponsabilitat són el signe que els nostre laïcs és viu i convençut que «som missió».

La trobada va començar amb una riuada de gent provinent de tot el bisbat, de diferents edats, formacions i responsabilitats dins de l'Església i del món civil. La pregària jubilar, les conclusions del treball fet i els testimonis, les profundes i engrescadores paraules del nostre bisbe, refermaren el nostre compromís de viure la comunió, participació i missió i ens convidaren a «marxar en pau per les places»!

Mercè Lajara

Delegada d'Evangelització i Apostolat Seglar

L'Assemblea laical va ser una trobada fraternal i inspiradora. L'acte va començar amb una pregària solemne i va donar pas a la presentació del treball fet prèviament per comunitats, moviments i parròquies. L'eix principal de la trobada va ser la missió dels laics dins l'Església i com fer realitat el seu protagonisme, amb el lema: «És l'hora dels laics?». Es va remarcar la importància de viure l'Evangelí en comunitat, promoure una conversió missionera i afavorir canvis profunds des del cor, animats per l'Esperit Sant.

Vam parlar de la necessitat d'adaptar estructures, estils i mètodes, fomentant comunitats acollidores i evangelitzadores. Es van començar a treballar amb la creació d'equips sinodals dins els consells pastorals, la promoció de nous ministeris laicals, la revisió de la catequesi i la formació d'un moviment diocesà de joves. També es va destacar la necessitat de millorar la comunicació i la formació insistint en la prioritat d'integrar els més vulnerables, posant-los al centre de l'acció pastoral.

Es va viure una forta sintonia entre laics i preveres, amb testimonis enriquidors i un esperit de corresponsabilitat, evitant el clericalisme i reforçant la sinodalitat.

Finalment, es va compartir la situació del moment sinodal i la seva aplicació a la diòcesi, per continuar exposant la visió estratègica cap a l'horitzó de l'any 2035 i es va tancar amb una emotiva pregària d'enviament després d'unes emotives i inspiradores paraules del bisbe Xabier. L'organització va ser molt valorada, així com l'acollida i la col·laboració de tots els participants, destacant la voluntat de caminar junts com a Església viva i oberta als signes dels temps.

Vam acabar amb un magnífic dinar a la parròquia de Sant Josep Obrer de Sant Boi a qui volem manifestar la nostre estima i agraïment.

Miguel Ángel Parejo

Secretari Consell Pastoral Diocesà

ORDENACIÓ DIACONAL del seminarista Juan Eusebio Brea Sánchez

Diumenge 6 de juliol, a les 18 h,
a la Catedral-Parròquia de Sant Llorenç

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

7. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Gn 28,10-22a / Sl 90 / Mt 9,18-26]. Urgell: □ Sant Otó Odó (†1122), bisbe d'Urgell, patró de la Seu d'Urgell; sant Fermí, bisbe de Pamplona; santa Edilberga, vg.; sant Marçal, bisbe; sant Benet XI, papa (1303-1304).

8. ■ Dimarts [Gn 32,22-32 / Sl 16 / Mt 9,32-38]. Sant Adrià III, papa (romà, 884-885); sants Àquila i Priscil·la, esposos mrs.; deixebles de Pau; sant Edgar, rei d'Anglaterra (†975); sant Eugeni III, papa (1145-1153).

9. ■ Dimecres [Gn 41,55-57;42,5-7a.17-24a / Sl 32 / Mt 10,1-7]. Sant Agustí Zhao Rong, prev. i companys mrs.; sant Zenó o Zenon, mr.; sant Joan de Colònia, prev. dominicà i mr.; sant Teodor Balat, mr.; beata Joana Scopelli, vg. carmelitana.

10. ■ Dijous [Gn 44,18-21.23b-29;45,1-5 / Sl 104 / Mt 10,7-15]. Sant Cristòfor o Cristòfol, mr., patró dels automobilistes; santa Verònica Giuliani, vg. caputxina; santa Amèlia, viuda; sant Ascani, mr.; beats Carmel Boltà, prev., i Francesc Pinazo, franciscans i mrs. a Damasc.

11. □ Divendres [Pr 2,1-9 / Sl 33 / Mt 19,27-29]. Sant Benet (†547), abat, patriarca dels monjos d'Occident, patró d'Europa (1964) i patró dels arxivers, bibliotecaris i documentalistes; sants Pius I, papa (140-155) i mr.; santa Olga, reina.

12. ■ Dissabte [Gn 49,29-32;50,15-26a / Sl 104 / Mt 10,24-33]. Sant Joan Gualbert, abat; sant Abundi, prev. i mr. a Còrdova (854); sant Ignasi Delgado, bisbe i mr.; sant Josep Fernández, prev. i mr.; santa Marciana, vg. i mr.

13. ■ Diumenge vinent, XV de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Dt 30,9b.14 / Sl 68 / Col 1,15-20 / Lc 10,25-37]. Sant Enric (†1024), emperador germànic; sant Eusebi de Cartago, bisbe; santa Teresa de Jesús dels Andes, vg. carmelitana xilena; santa Sara, vg.

Diumenge XIV de durant l'any (C)

COMENTARI

«Jo decantaré cap a ella, com un riu la pau i el benestar»

El Senyor vol que el seu missatge d'amor i de pau arribi a tots els homes. Per això avui veiem com ja envia setanta-dos deixebles a portar la bona nova de l'evangeli, com una preparació per al futur. La primera paraula que han de dir és: *Pau en aquesta casa*. Però aquesta pau ha de ser acollida per la persona a la qual s'ofereix: *Si hi viu un home de pau, la pau que li desitgeu reposarà en ell; si no, retornarà a vosaltres*. Però perquè el missatge de Crist sigui creïble cal que vagi acompanyat d'uns signes o manifestacions: *No porteu bossa, ni sarró, ni calçat, no us atureu a saludar ningú pel camí*. És que la tasca d'anunciar el Regne és tan urgent que l'enviat no es pot entretenir en res més. Aquesta sobrietat o austeritat es manifesta també quan diu: *No aneu de casa en casa; si en un poble us reben bé, mengeu el que us posin a taula...* No cal buscar la millor casa. La joiosa Bona Nova del Regne, s'ha de predicar també amb la vida. Els predicadors no han de buscar comoditats o diners. El que cal és dir: *El Regne de Déu és a prop vostre*. Aquesta és la bona notícia. Rebutjar aquest Regne pot ser molt greu. I el Regne de Déu és lluitar contra el mal: *Jo veia Satanàs*—diu Jesús— *que queia del cel com un llamp*. Per això la predicació de l'evangeli fa realitat la bona notícia que anuncia Isaïes: *Alegreu-vos amb Jerusalem, estigueu contents amb ella. Com una mare consola el seu fill, jo també us consolaré. Jo decantaré cap a ella, com un riu, la pau i el benestar...* La pau autèntica, la que porta la felicitat, la pau del Senyor. Però això no exclou la creu. Diu l'apòstol Pau: *Déu me'n guard de gloriar-me en res que no sigui la creu de nostre Senyor Jesucrist*. Però el resultat final no és el dolor sinó *la pau i la misericòrdia de Déu* com diu Pau. Nosaltres formem part d'aquests setanta-dos enviats a portar una bona notícia als homes i dones del nostre temps, a fer-los sentir l'amor, l'alegria, el consol, la pau de Déu, a lluitar contra tota mena de mal. Que la nostra forma de viure sigui una autèntica predicació.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 66,10-14c)

Alegreu-vos amb Jerusalem, feu festa, tots els qui l'estimeu. Estigueu contents amb ella tots els qui portàveu dol per ella; sereu alletats amb l'abundància del seu consol i xuclareu les delícies de la seva llet. Això diu el Senyor: «Jo decantaré cap a ella, com un riu, la pau i el benestar, la riquesa de les nacions, com un torrent desbordant. Els teus nodrissons seran portats al braç i amanyagats sobre els genolls. Com una mare consola el seu fill, jo també us consolaré: a Jerusalem sereu consolats. Quan ho veureu, el vostre cor bategarà de goig i reviuran com l'herba els vostres ossos.» La mà del Senyor es farà conèixer als seus servents.

► Salm responsorial (65)

R. *Aclama Déu, tota la terra.*

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia (Ga 6,14-18)

Germans, Déu me'n guard de gloriar-me en res que no sigui la creu de nostre Senyor Jesucrist. En ella és com si el món fos crucificat per a mi i jo per al món. Ni la circumcisió ni la incircumcisió no tenen cap valor. L'únic que val és que hàgim estat creats de nou. Que la pau i la misericòrdia de Déu reposin sobre tots els qui mantenen aquest criteri i sobre l'Israel de Déu. A part d'això, que ningú no m'amoïni, perquè jo porto en el meu cos les marques distintives de Jesús. Germans, que la gràcia de nostre Senyor Jesucrist sigui amb el vostre esperit. Amén.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç (Lc 10,1-12.17-20)

En aquell temps, el Senyor en designà encara setanta-dos, i els envià que s'avancesin de dos en dos cap a cada poble i a cada lloc on ell mateix havia d'anar. Els deia: «Hi ha molt a segar i pocs segadors: demaneu a l'amo dels sembrats que envii homes a segar-los. Aneu. Us envio com anyells enmig de llops. No porteu bossa, ni sarró, ni calçat, no us atureu a saludar ningú pel camí. Quan entreu en una casa digueu primer: Pau en aquesta casa. Si hi viu un home de pau, la pau que li desitgeu reposarà en ell; si no, retornarà a vosaltres. Quedeu-vos en aquella casa i compartiu allò que tinguin per menjar i beure: els treballadors bé es mereixen el seu jornal. No aneu de casa en casa. Si en un poble us reben bé, mengeu el que us posin a taula, cureu els malalts que hi hagi i digueu a la gent d'aquell lloc: El regne de Déu és a prop vostre.

Però si en un poble no us volen rebre, sortiu als carrers i digueu: Fins la pols d'aquest poble que se'ns ha posat als peus, us la deixem. Però sapigueu això: El regne de Déu és a prop. Us asseguro que quan vingui el gran dia, la sort de Sodoma serà més suportable que la d'aquell poble.»

Els setanta-dos tornaren tots contents i deien: «Senyor, fins els dimonis se'ns sotmeten pel poder del vostre nom.» Jesús els digué: «Sí, jo veia Satanàs que queia del cel com un llamp. Us he donat poder de trepitjar les serps i els escorpins i totes les forces de l'enemic: res no us podrà fer mal. Però no us alegreu que els esperits se sotmetin a vosaltres; alegreu-vos que els vostres noms estiguin escrits en el cel.»

► Lectura del libro de Isaías (Is 66,10-14c)

Festead a Jerusalén, gozad con ella, todos los que la amáis; alegraos de su alegría, los que por ella llevasteis luto; mamaréis a sus pechos y os saciaréis de sus consuelos, y apuraréis las delicias de sus ubres abundantes. Porque así dice el Señor: «Yo haré derivar hacia ella, como un río, la paz, como un torrente en crecida, las riquezas de las naciones. Llevarán en brazos a sus criaturas y sobre las rodillas las acariciarán; como a un niño a quien su madre consuela, así os consolaré yo, y en Jerusalén seréis consolados. Al verlo, se alegrará vuestro corazón, y vuestros huesos florecerán como un prado, se manifestará a sus siervos la mano del Señor.»

► Salmo responsorial (65)

R. *Aclamad al Señor, tierra entera.*

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Gálatas (Gál 6,14-18)

Hermanos: Dios me libre de gloriarme si no es en la cruz de nuestro Señor Jesucristo, por la cual el mundo está crucificado para mí, y yo para el mundo. Pues lo que cuenta no es la circuncisión ni la incircuncisión, sino la nueva criatura. La paz y la misericordia de Dios vengán sobre todos los que se ajustan a esta norma; también sobre el Israel de Dios. En adelante, que nadie me moleste, pues yo llevo en mi cuerpo las marcas de Jesús. La gracia de nuestro Señor Jesucristo esté con vuestro espíritu, hermanos. Amén.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 10,1-12.17-20)

En aquel tiempo, designó el Señor otros setenta y dos, y los mandó delante de él, de dos en dos, a todos los pueblos y lugares adonde pensaba ir él. Y les decía: «La mies es abundante y los obreros pocos; rogad, pues, al dueño de la mies que envíe obreros a su mies. ¡Poneos en camino! Mirad que os envío como corderos en medio de lobos. No llevéis bolsa, ni alforja, ni sandalias; y no saludéis a nadie por el camino. Cuando entréis en una casa, decid primero: «Paz a esta casa». Y si allí hay gente de paz, descansará sobre ellos vuestra paz, si no, volverá a vosotros. Quedaos en la misma casa, comiendo y bebiendo de lo que tengan: porque el obrero merece su salario. No andéis cambiando de casa en casa. Si entráis en una ciudad y os reciben, comed lo que os pongan, curad a los enfermos que haya en ella, y decidles: «El reino de Dios ha llegado a vosotros».

Pero si entráis en una ciudad y no os reciben, saliendo a sus plazas, decid: «Hasta el polvo de vuestra ciudad, que se nos ha pegado a los pies, nos lo sacudimos sobre vosotros. De todos modos, sabed que el reino de Dios ha llegado». Os digo que aquel día será más llevadero para Sodoma que para esa ciudad».

Los setenta y dos volvieron con alegría diciendo: «Señor, hasta los demonios se nos someten en tu nombre». Él les dijo: «Estaba viendo a Satanàs caer del cielo como un rayo. Mirad: os he dado el poder de pisotear serpientes y escorpiones y todo poder del enemigo, y nada os hará daño alguno. Sin embargo, no estéis alegres porque se os someten los espíritus; estad alegres porque vuestros nombres están inscritos en el cielo».